

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Fra forskellige Sider er der blevet yttret Frygt for, at de foreliggende Kriseforhold, der gør det vanskeligt at skaffe kontante Penge og derfor har medført Kursfald paa en Række Værdipapirer, skal berede Grundejerne særlige Vanskeligheder og Tab ved, at de i deres Ejendomme indestaaende Prioriteter opsiges til Udbetaling, fordi Kreditor mener at kunne træffe fordelagtigere Dispositioner ved at anbringe sin Kapital paa anden Maade.

Man maa finde, at der er Grund til at beskytte Pantedeitorerne, men kun for saa vidt de opfylder de dem paahvilende Forpligtelser fuldt ud, saaledes at Loven finder Anvendelse paa al Pantegæld, selv om Opsigelse har fundet Sted, inden Loven træder i Kraft. Da Vanskeligheden for Grundejerne ved at formaa Folk til at anbringe deres Penge i faste Ejendomme,

særlig i sekundære Prioriteter, maa formodes at ville strække sig over et længere Tidsrum, selv om Krigen skulde ophøre i en nærmere Fremtid, har man foreslaaet, at den heromhandlede Betalingshenstand udstrækkes væsentlig længere end den for almindelig Gæld foreslaaede Henstand, jfr. det samtidig forelagte Lovforslag om Ændring i Lov Nr. 179 af 20de August 1914.

Den Administrationen ved Forslagets § 2 tillagte Beføjelse til at gøre Undtagelser fra Lovens Regel eller bestemme, at Renten skal forhøjes, er nærmest begrundet ved Hensynet til saadanne Tilfælde, hvor Kreditor kan oplyse, at han har opsagt sin Prioritet, fordi han agter at anvende Beløbet i sin egen Virksomhed, eller hvor andre berettigede Hensyn gør det af Vigtighed for Kreditor at komme i Besiddelse af sine Penge.